

JAARGANG 35 - NUMMER 2 - april - 2024

informatie

**SINT JOHANNES VAN DAMASCUS GEMEENSCHAP
'S-HERTOGENBOSCH**

**VAN DE OEKRAIENSE GRIEKS-KATHOLIEKE EPARCHIE
HEILIGE VOLODYMUR DE GROTE IN PARIJS**

NEDERLANDS TALIGE, BYZANTIJNSE RITUS

COLOFON

INFORMATIE is het periodiek van de Sint Johannes van Damascusgemeenschap en verschijnt drie- á 4x per jaar. De Johannes van Damascusgemeenschap viert in de Byzantijnse ritus en is een Missie van de Oekraïens Grieks Katholieke Kerk van de Heilige Volodymyr de Grote in Parijs. Wij vieren elke tweede en vierde zondag van de maand de Goddelijke Liturgie, om 11.00 uur in onze kapel in de Sint Catharina-kerk aan de Kruisbroedershof 4 in 's-Hertogenbosch.

Inlichtingen:

Diaken Jo Gerrits, Secretariaat, en contactpersoon
Goorseweg 17
6595 AM Ottersum
06-53960341
diakenjogerrits@gmail.com

Gerard Boode : Vice voorzitter
Lijsterbeslaan 40,
5248 BB Rosmalen
073-5214457
g.boode@hetnet.nl

Bestuur:

Voorzitter: Jo Gerrits, (diaken)
Vice voorzitter: Gerard Boode
Penningmeester: Marina Sufiyanova
Lid: Leo van Leijzen
Lid: Mechelien Louvet
Peter Firman, adviseur bisdom

Bank: NL32 RABO 0110551931
t.n.v. Stichting Sint Johannes van Damascus.
Hoofdredactie: Leo van Leijzen
Redactie en layout: Jo Gerrits,

GODDELIJKE

LITURGIEVIERINGEN vanaf
31 maart t/m 23 juni 2024

Plaats: St. Catharinakerk
's-Hertogenbosch

Tijd: elke 2^e en 4^e zondag van de
Maand om 11.00 uur.

Voor inlichtingen: Megchelen
Louvet: 06-50251950

Zondag 31 maart eigen toon
PAASVIERING om 11.00 uur

Het Epitafion wordt op Altaar
gelegd. (Processie) Buiten bij de
kerkdeur wordt de Verrijzenis
Evangelie van Marcus (16, 1-8)
gelezen en bewierookt enz.

Goddelijke Liturgie

Hand. 1, 1 - 8

Joh. 1, 1 - 17

Zondag 14 april eigen toon
3^e zondag van Pasen

Balsem dragende vrouwen

Hand. 6, 1 - 7

Marc. 15, 43 - 16,8

Zondag 28 april eigen toon
5^e zondag van Pasen

Samaritaanse vrouw

Hand. 11, 19 - 30

Joh. 4, 5 - 42

HEMELVAART geen viering

Zondag 12 mei eigen toon

7^e zondag van Pasen

H. Kerkvaders 1^e Concilie

Hand. 20, 16 - 18; 28-36

Joh. 17, 1 - 13

PINKSTEREN geen viering

Zondag 26 mei Toon 8 & eigen toon

1^e zondag na Pinksteren

ALLERHEILIGEN

Hebr. 11, 33 - 12,2

Matth. 10, 32-33; 37-38; 19, 27-30

Zondag 9 juni Toon 2

3^e zondag na Pinksteren

Rom. 5, 1 - 10

Math. 6, 22 - 32

Zondag 23 juni Toon 4

5^e zondag na Pinksteren

Rom. 10, 1 - 11

Math. 8, 28 - 9, 1

Zondag 14 juli Toon 6

7 zondag na Pinksteren

Titus 3, 8 - 15

Math. 5, 14 - 19

Zondag 28 juli Toon 1

10^e zondag na Pinksteren

1 Corr. 4, 9 - 17

Math. 17, 14 - 23

Nu begint de vakantieperiode,

**Na de vakantieperiode is
op 8 september weer de 1^e viering**

60 jaar priester

Paul Brenninkmeijer viert op **zondag 28 juli**, dat hij in 1964 priester gewijd werd en in zijn werk, lief en leed met velen heeft gedeeld. Hij heeft zich krachtig ingezet ook voor Byzantijnse ritus. "In de Byzantijnse Liturgie vergeet ik de tijd. Heel de wereld wordt voor God gebracht". Een belezen en bereist man, die veel kan verhalen.

In deze en andere vieringen wil Vader Paul als cadeau een bijdrage bestemmen voor protheses voor Oekraïense kinderen die in deze oorlog ledematen hebben verloren.

Humanitarian Aid Children Ukraine hulporganisatie onder verantwoordelijkheid van Piet Spijkers zorgt voor dit goede doel.

GOEDE EN HEILIGE VRIJDAG

vierden WIJ DE VERSPERS EN DE BEGRAFENIS

Het Epitafion waarop de beeltenis van de graflegging van Jezus is afgebeeld, ligt op het altaar en het graf wordt gereed gemaakt. De dienst begint als de gewone Vespers. Daarna gevolgd door de intocht met het Evangelieboek. Na het Vriendelijk Licht volgen de lezingen, litanieën, psalm en apostichen. Verder de LOFZANG VAN SYMEON, en volgt de BEGRAFENIS.

In een processie wordt het Epitafion plechtig van het altaar naar het graf gebracht en het graf besprenkeld.

Ondanks dat Jezus zelf gezegd heeft: Binnen drie dagen zal Ik deze Tempel weer opbouwen. Men stond in die tijd er niet bij stil,

ook zijn leerlingen en de vrouwen die Hem verzorgden niet, dat het om zijn eigen tempel (Lichaam) ging.

Het is ook moeilijk te bevatten! Jezus was gestorven, en omdat het al avond werd en voorbereidingsdag vóór de Sabbat, werd vlug door Jozef van Arimatea en Nikodémus Jezus van het kruis genomen zoals latere voorstellingen dat afbeelden.

En even bij Maria op haar schoot gelegd. Wat moet toch door haar en die vrouwen, die van Jezus hielden heen zijn gegaan. Groot

verdriet, onwezenlijk, dat zo'n man, vol van liefde en genegenheid, dienstbaar en met genezingskracht, vals werd beschuldigd en het met de dood heeft moeten bekopen.

Grote ontsteltenis en droefheid bij de vrouwen. Jozef en Nikodémus wikkelden Hem in nieuw linnen en legde Hem neer in een al eerder in de rots uitgehouwen nieuw graf.

MET UW LICHAAM WAAR GIJ IN HET GRAF*

**MET UW GEEST WAART GIJ IN HET DODENRIJK ALS
GOD***

De vrouwen hadden gezien waar en hoe Jezus was neergelegd en er een steen voor het graf werd gerold.

Tijdens de aangrijpende viering in de kapel werden het graf geëerd en bloemen gelegd.

God heeft dóór zijn geest, zijn Zoon Jezus Christus ons HET

WOORD gegeven. Maar leven we er ook echt naar? Bovendien heeft Jezus Christus voor ons mensen geleden en is aan het kruis gestorven tot vergeving van zonden. Dat is liefde tot het uiterste toe, alle zonden op zich te nemen. Daardoor heeft het lijden en sterven aan het kruis van de Heer ook voor ons een lichtpuntje. Door Zijn lijden en sterven worden immers ook onze zonden en fouten vergeven.

IN HET PARADIJS WAART GIJ MET DE MOORDENAAR*

Daarna gingen wij nog onder de indruk van deze viering in stilte naar huis.

PASEN VIEREN IS daardoor wel HEEL BIJZONDER.

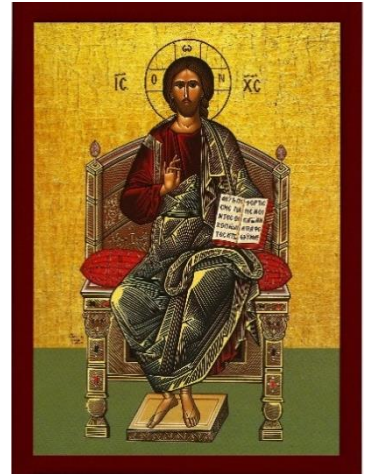
Het verhaal gaat, dat de vrouwen die voor Jezus hadden gezorgd, met specerijen en mirre een balsem bereiden om Jezus na de Sabbat te kunnen balsemen met welriekende kruiden en daarmee

Jezus te conserveren, uit liefde tot Hem. Hij was immers gestorven! Dood is Dood.

Men stond niet stil wat Jezus bedoelde met: Binnen drie dagen zal Ik deze Tempel weer doen herrijzen.

**OP DE TROON ZIJT GIJ GEZETEN,
O CHRISTUS,
MET UW VADER EN DE GEEST***

Bij het opgaan van de zon waren zij al onderweg en zeiden tegen elkaar, wie zal voor ons de steen weggrollen voor de opening van het graf. En zie er ontstond een grote aardbeving: een engel immers van de Heer daalde af uit de hemel en naderde en wentelde de steen weg.

zien dat Jezus er niet meer lag.

**GIJ VERVULT ALLES,
GIJ DIE NIET TE BESCHRIJVEN ZIJT***

HIJ IS VERREZEN, JA HIJ IS WAARLIJK VERREZEN !

Ga het maar aan de leerlingen en Petrus zeggen. De vrouwen moeten enorm geschrokken zijn, bij het zien en horen van de verdwijning van het Lichaam van hun geliefde Heer. Opgewonden gingen zij snel naar Petrus en de leerlingen om hun ervaringen te vertellen. Maar Jezus kwam hen tegemoet en zei: "Wees gegroet". Zij traden op Hem toe en omklemde zijn voeten en aanbaden Hem. Jezus sprak tot hen: "Weest niet bevreesd. Gaat aan mijn broeders de boodschap brengen, dat zij naar Galilea moeten gaan. Daar zullen ze mij zien". (Matt. 28, 9-10). Met grote vreugde gingen zij verder om het de leerlingen vertellen. Ook Petrus ging kijken en trad zelfs naar binnen in het graf, wat voor Joden zeer ongebruikelijk is, omdat je volgens de Joodse traditie er onrein van wordt. Lucas schrijft dat de engel zei: Herinner je, hoe hij gesproken heeft, toen Hij nog bij jullie was? Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zult ge Hem zien.

ZALIG EN GEZEGEND

PASEN

Die grote vreugde valt ook ons telkens opnieuw ten deel bij het vieren van Verrezen Heer. Vreugde die wij ook mogen ondervinden in het gedenken van het Laatste Avondmaal.

In de Eucharistie gedenken wij de dag waarop de Heer met zijn leerlingen het laatste avondmaal gebruikten. Jezus benadrukt zijn leerlingen: "**Doe dit tot mijn gedachtenis**". De priester vraagt aan de diaken: "**bid voor mij concelebrant**", opdat de priester in de juiste geestesgesteldheid komt, waardoor alle aandacht uitgaat naar die wezenlijke verandering van brood en wijn, in het lichaam en bloed van de Heer, God en Verlosser, Jezus Christus.

Om die aanmoediging te bevestigen beantwoordt de diaken met: "**De heilige Geest zal over u neerdalen, en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen.**"

Een aansporing dus, voor die juiste gesteldheid van de priester. Tijdens het Laatste avondmaal zong hij een danklied, zegende en heiligde het brood, brak het en gaf het aan zijn heilige leerlingen en zei: Neemt, eet, dit is mijn Lichaam, dat gebroken wordt voor u, dus ook voor ons, tot vergeving van zonden.

Zo nam Hij ook de beker, na de maaltijd, met de woorden: drink allen hiervan: "Dit is mijn Bloed van het Nieuwe verbond, dat voor u en velen vergoten wordt tot vergeving van ook onze zonden".

Dan vraagt de priester nog expliciet aan de Vader de Zegen over Brood en Beker en bevestiging dat beide veranderd zijn dóór de Heilige Geest.

Wij vieren telkens opnieuw de dood en verrijzenis van de Heer. Zijn lijden en sterven in de viering, maar ook zijn verrijzenis, **ook in ons onszelf**, wanneer wij de Heer mogen ontvangen. Hij zegt niet voor niets: "Doe dit tot mijn gedachtenis"! Bij het opheffen door de priester, van de Prosfora het Heilig Lichaam "van de Heer" zegt de priester dan ook: "Het heilige voor de heiligen!". Zie: "De verrezen Heer" Dus bij het ontvangen van de Heer, worden ook wij geheiligd. Wie wil dat niet?

Pasen is een feest waarin we de wedergeboorte vieren.

Ook onze wedergeboorte, want.....

Niet voor niets zegt de priester bij het persoonlijk ontvangen van de Heer, **De dienaar(es) (naam....) neemt deel aan het kostbaar en heilig Lichaam en Bloed van onze Heer en God en Verlosser, Jezus Christus, tot vergeving van zonden en tot eeuwig leven.**

Dat is nogal wat, wat ons daar gezegd wordt!

Met andere woorden: Dit is **het ware Licht** in ons leven, "tot eeuwig leven". Onze toekomst, waarin wij geloven! God is een menslievende God! Wij mogen telkens opnieuw beginnen, om **HET WOORD** van God tot uitdrukking te brengen in ons dagelijks leven.

Pasen is één groot feest, het belangrijkste kerkelijk feest.

Wij mogen het telkens opnieuw proberen.

JG

In de Geloofsbelijdenis

In de Apostolische Geloofsbelijdenis van de Rooms Katholieke Kerk staat o.a.:

Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven,

DIE NEDERGEDAALD IS TER HELLE, en de derde dag verrezen uit de doden, enz.

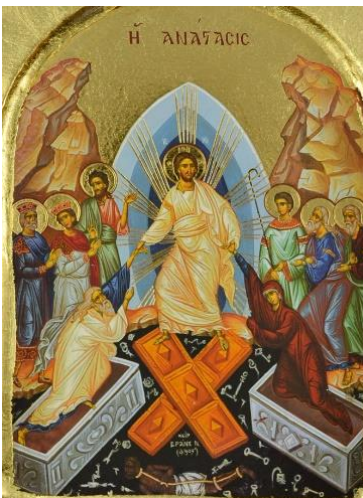
In het oosters Christendom,

dus ook van de Griek Katholieke kerk van de Byzantijnse ritus geldt: de afdaling in het dodenrijk als een centrale heilsgebeurtenis:

"Het feit dat de opstanding van Jezus (anastasis)

WERD VOORAFGEGAAN DOOR EEN AFDALING (KATABASIS) VAN JEZUS IN HET DODENRIJK .

In de geloofsbelijdenis van Nicea, welke wij hanteren, staat het er niet expliciet vermeld.

In de verrijzenis icoon zien we dat Jezus Christus, de doden uit het voorgeborchte (katabasis) de hemel in trekt.

Het vagevuur of voorgeborchte is in de Byzantijnse heilsgeschiedenis wel degelijk aanwezig.

Het voorgeborchte is een plaats waar de overledenen die de heiligheid van Gods Zoon nog niet bereikt hebben, daar in het voorgeborchte

(het woord zegt het al) worden bewaard. Men geniet, zo zegt men de geneugte van de Hemel maar men kan God nog niet zien.

Wanneer de tijd daar is, trekt de Zoon Gods je uit het voorgeborchte.

PINKSTEREN en de Uitstorting

van de Heilige Geest

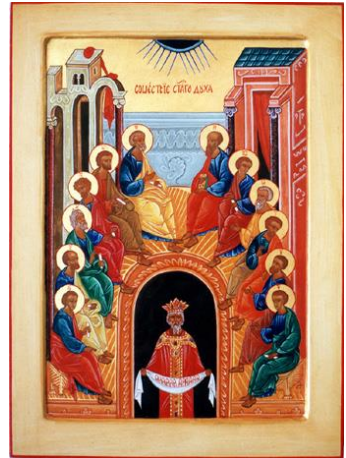
Pinksteren: in het Westen het feest van de Heilige Geest, in het Oosten het feest van de Triniteit. Pinksteren is een van de grote feesten, waarin de Godsverschijning, de Theofanie, wordt gevierd. Het feest van Pinksteren behoort bij twaalf hoofdfesten van Orthodoxe kerken.

Deze feesten zijn alle gegroepeerd

rond het grote Feest der Feesten, zoals de grote Byzantijnse kerkvader Gregorius van Nazianze het feest van Pasen pleegt te noemen.

In de traditie van de iconen is het feest van Pinksteren altijd in de rij van de feesten opgenomen, hoewel de definitie van de twaalf feesten in verschillende kerken uiteenloopt. In de achtste eeuw is

door de theoloog Johannes van Euboia een lijst van feesten samengesteld, die bijvoorbeeld in het vierluik van het Catharinaklooster in de Sinai zijn opgenomen. In de loop der eeuwen zijn kleine veranderingen in de samenstelling van de feesten doorgevoerd, maar Pinksteren is steeds gebleven. Het is niet bekend waar en wanneer het Pinksterfeest precies is ontstaan. Algemeen wordt aangenomen dat het Joodse Wekenfeest de voorloper is geweest voor ons Pinksterfeest. Het Joodse Pinksteren was ook verbonden met Mozes, die op berg Sinai de Stenen Tafelen met de Wet van God ontvangt. Hier vond de openbaring van de Wet plaats. Een nieuwe tijd brak aan onder de Wet. En de zeventig oudsten kregen letterlijk de Geest.

In het Nieuwe Testament is een vervolg op deze openbaring te lezen, want de apostelen gaan het Evangelie aan de volkeren brengen, nadat ook zij de Geest hadden ontvangen. De drieduizend eerste dopelingen krijgen ook de Geest Hand.2,41 'die zijn woord aannamen lieten zich dopen, zodat op die dag ongeveer drieduizend mensen zich aansloten'). Exodus en Handelingen zijn hier dus prototype (voorbeeld) en antitype (navolging). Een nieuwe schepping breekt nu aan en de hand van God is de schepper.

Pinksteren in christelijke kerk is de kosmische overgang van de Geest in het Oude Testament naar de Geest over de jonge kerk. God liet het Woord incarneren, Christus Zijn Zoon werd Vlees. God is de Schepper, zijn Zoon is de Sterke en de Geest is de Trooster. Daarmee is het trinitaire idee van de doxologie 'Heilig, Heilig, Heilig' in de liturgie, gestalte gegeven, zoals deze in de orthodoxe kerken gebeden wordt: Heilige God, Heilige Sterke, Heilige Onsterfelijke. In veel literatuur wordt gesproken over Pinksteren als een belangrijk en vooral vrolijk feest, doordrongen van trinitaire gedachten.

In 341 tijdens het Concilie van Antiochië is de tessarakoste (Grieks voor veertig) gedefinieerd. Dit hield in dat rond het Feest van Pasen 80 dagen waren gegroepeerd: 40 als vastentijd ter voorbereiding van Pasen en 40 dagen na Pasen, als voorbereiding op de komst van de Heilige Geest. En op die veertigste dag na Pasen werd de Hemelvaart van Christus gevierd, waarvoor in ruil dus de Heilige Geest afdaalt over de gelovigen. Zo staat het ook in de Handelingen (1,3-10).

Pas rond 375 zijn Hemelvaart en Pinksteren op papier gescheiden, maar in de praktijk gebeurde dit pas in de vijfde/zesde eeuw. De tien dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren zijn dan een extra periode van bezinning, een voorbereiding voor de komst van de Heilige Geest. Voordat de Heer ten Hemel voer, beloofde Hij aan zijn leerlingen dat zij de Kracht van de Allerhoogste zullen ontvangen om naar buiten te durven treden en zijn Woord naar waarheid te zullen verkondigen aan de mensen in de onrustige wereld van die tijd.

Wat zegt Pinksteren ons nog? Hebben wij zelf ook de kracht nog het woord door te geven aan de wereld van nu?

Of houden we onze mond maar stijf dicht want het kan ook gevaarlijk zijn ons nog te uiten. Het geloof tot uitdrukking te brengen. We zijn

bang erop aangekeken te worden. De wereld wordt steeds rechts radicaler. Je ziet het bij verkiezingen in de diverse Europese landen. Vrede is hard nodig ver weg, maar ook dichtbij.

Dat wensen wij u van harte toe! Ook al is er veel rumoer in de wereld, maar ook dicht bij huis. Mogen door ons en uw gebed vrede komen in de wereld en meer tevreden dicht bij huis.

Wanneer wij de kracht van de allerhoogste leren ontvangen, kunnen wij ons uiten in liefde tot uiterste toe. Nederigheid en naaste liefde is Zijn voorbeeld voor ons, naar anderen. Bron Désirée Krikhaar,

bewerking JG

Kerkbalans

Kerkbalans is voor onze gemeenschap van wezenlijk belang.

Onze oproep en bede voor een bijdrage en of gift om de gemeenschap Johannes van Damascus in stand te houden en de Goddelijke Liturgie goed te kunnen vieren is door u ruimhartig beantwoord. U heeft ons geholpen de gemeenschap in balans te houden, Dankzij u, kunnen wij dit jaar weer aan onze financiële verplichtingen

voldoen, Namens de gemeenschap waarvan u ook deel uitmaakt,

HEEL HARTELIJK DANK!

In de Goddelijke Liturgie vieringen gedenken wij uw betrokkenheid.
Penningm.: Marina Sufiyanova

CONTACT VAN VADER PAUL MET NATASJA KOTHAN EEN THEOLOGE UIT KIEV

Beste vrienden,

Ik stuur jullie hieronder bericht door van Natasja uit Kiev, met wie ik van tijd tot tijd een mailwisseling heb. Schrijvend om te lezen hoe verschrikkelijk de nu al meer dan twee jaar durende oorlog is in haar land, en wat dit doet bij mensen zoals zij die al op leeftijd zijn en niet meer de vitaliteit van jongeren hebben. Natasja is theoloog en werkt aan een instituut dat verbonden is aan het ministerie voor godsdienstzaken. In het tweede deel van haar schrijven gaat ze in op de kerkelijke achtergrond van deze oorlog en met de naam van de rol van de Russisch-orthodoxe kerk.

Met hartelijke groeten, Paulus.

Situatie en gevoelens vertolkt door Natalia Kotchan

Beste vader Paul,

Hartelijk dank voor uw brief en groeten die echt veel steun geven temidden van de huidige realiteit in Oekraïne. Blijkbaar ben ik niet meer zo jong en sterk genoeg om de uitdagingen van de oorlogstijd aan te kunnen, zoals veel mensen in het land. Niemand had verwacht dat de oorlog zo lang zou duren en zo wreed en genadeloos zou zijn als hij is. De Russen voeren de oorlog op de wildst mogelijke manier en doden opzettelijk

burgers en krijgsgevangenen. Er is geen frontlinie in deze oorlog. Russische raketten en bommen, Iraanse drones kunnen iedereen op elk moment van de dag of nacht elke plek in het land

bereiken. De algemene angst voor fundamentele onveiligheid wordt vermengd met haatwoede tegen de bloedige Russen en vastberadenheid om het Russische neofascisme te verslaan. Het is duidelijk dat de oorlog niet minder dan een jaar of zelfs langer zal duren en ik kan me niet voorstellen hoe gewone mensen erin zullen slagen om dit te overleven. Hoe dan ook is het belangrijk dat de westerse oorlogspartners eindelijk begrepen - beter laat dan nooit - met wie ze te maken hebben, wat Russen zijn en wat

de Russische cultuur - in de brede zin van het woord - is, en ze zijn al vastbesloten om de Russen te stoppen. We leven hier in permanente stress en vechten tegen depressieve gevoelens en gedachten, slapeloosheid 's nachts en

verdriet om voortdurende verliezen. De 25-jarige dochter van een vriend van mij vertelde onlangs dat ze de afgelopen twee jaar aan meer begrafenissen van haar vrienden heeft deelgenomen dan aan huwelijken. Ik zie ook dat de meest behoeftige en sociaal onbeschermden het land niet zijn ontvlucht toen de oorlog begon, omdat hun mobiliteit en financiële middelen uiterst beperkt waren en nog steeds zijn. Ze krijgen hun armzalige pensioenen die nu worden betaald van het geld dat afkomstig is van donoren uit het buitenland, maar naarmate de oorlog voortduurt wordt het leven steeds moeilijker en duurder en hebben veel ouderen extra hulp nodig om te overleven. Vluchtelingen buiten het land denken niet aan dagelijks brood (letterlijk) terwijl veel mensen in het land zich daar al zorgen over maken. De oorlog heeft mijn levensperspectieven en planningshorizon veranderd. Mijn activiteiten beperken zich tot werk in het instituut en regelmatige bezoeken aan de artsen meerdere keren per maand

en het dagelijks opvolgen van hun aanbevelingen. Het is al moeilijk voor mij om mijn werk voort te zetten, maar er is meer dan één reden waarom ik door moet gaan.

De rol van de Russisch orthodoxe Kerk

Ik moet in mijn werk (aan een instituut voor godsdienstzaken ten dienste van de regering) de crises in de orthodoxie in Oekraïne volgen, inclusief de situatie in het patriarchaat van Moskou. Vele jaren geleden was ik geschokt door het op etnische gronden gebaseerde misbruik van het christendom in de Oekraïense Grieks-katholieke kerk in binnen- en buitenland. Na verloop van tijd werden etnische en nationalistische ideeën, hoewel niet volledig uitgebannen, veel milder in de Oekraïense Grieks Katholieke Kerk. Wat er nu gebeurt met de Russische Orthodoxie is een ramp. Hier zie ik hoe het christendom in fascistisch vaarwater komt, hoe de kerk totalitaire en terroristische politieke regimes en verdedigers van die regimes steunt. Vroeg of laat zal deze ziekte verdwijnen, maar ik kan me niet voorstellen hoe het voor gelovigen mogelijk is om in een instituut met zo'n beschamend politiek gedachtegoed te blijven. Ik kan begrijpen waarom zoveel mensen zich tegenwoordig liever identificeren als gewone christenen en zich afzijdig houden van elke geïnstitutionaliseerde religiositeit en hiërarchisch ingerichte kerken. De Russische orthodoxie - die zeer agressief is in haar conservatisme en traditionalisme - is ontaard in een soort antidemocratische politieke religie. - Ik zou graag religie zien in haar uitingen van menselijke en goddelijke geest, maar ik blijf een nederige gijzelaar van de realiteit hier en nu. Het bevordert de verinnerlijking van religieuze gevoelens meer en meer.

Met hartelijke groeten, Natalia Kotchan

Sint Johannes van Damascus-gemeenschap in de St. Cathrien in 's-Hertogenbosch

Bezoek onze website:

www.byzantijnsekapel.nl

EEN FINANCIËLE BIJDRAGE IS ALTIJD WELKOM

Bank: NL32 RABO 0110551931

t.n.v. Stichting Sint Johannes van Damascus.

***Retour Indien onbestelbaar of niet meer wenst te ontvangen
aan: Johannes van Damascus-gemeenschap
p.a.: Goorseweg 17 6595 AM Ottersum***